

FremSAT ¹⁵ / ₁₁	F. sp. 1198	Forslag som fremsat	A. sp. 2203
1. beh. ²⁸ / ₁₁	- - 1453	Betænkn. afg. ⁷ / ₁₂	B. - 453
2. - ¹² / ₁₂	- - 1902		
3. - ¹⁴ / ₁₂	- - 2100	Forslag som vedtaget	C. - 1027

Partiernes ordførere: Lone Nielsen, Gerda Møller, Nyboe Andersen, Dagmar Andreasen og Inger Lise Petersen.

Efter 1. behandling henvist til erhvervsudvalget.

Lovens § 1 *ophæver* med virkning fra 1. februar 1973 den gældende lov nr. 135 af 29. marts 1950 om en *sukkerordning*.

Ifølge § 2 vedbliver vilkår, der er fastsat i de gældende tilladelser til fremstilling og raffinering af sukker, at gælde indtil udgangen af april 1973. De hidtil gældende bestemmelser om tilsyn og om strafansvar (lovens §§ 9 og 11) opretholdes iflg. § 2, 2. pkt., indtil mellemværendet mellem statskassen og sukkerfabrikkerne er endeligt opgjort og afviklet.

I folketingssamlingen 1971-72 fremsatte handelsministeren et forslag til lov om ændring af lov om en sukkerordning, hvorved §§ 3-8 foresloges ophævet, idet de bestemmelser i den gældende sukkerlov, der giver handelsministeren beføjelse til at fastsætte størrelsen af sukkerroearealerne (§ 3), priserne på sukkerroer (§ 4), priserne på sukker (§§ 5, 7 og 8) samt til at regulere ind- og udførsel af sukker og sirup (§ 6) ikke ville kunne opretholdes ved indtræden i De europæiske Fællesskaber (se folketingsårbog 1971-72 side 404). Dette lovforslags behandling blev udskudt, da spørgsmålet om Danmarks eventuelle tiltrædelse af EF endnu ikke var afgjort. Imidlertid henledes udvalgets opmærksomhed på, at bestemmelsen i den gældende lovs § 2 om meddelelse af produktionstilladelser og § 9 om tilsyn med sukkerordningen ikke ville kunne opretholdes i tilfælde af Danmarks medlemskab, idet disse bestemmelser fremtidig måtte blive varetaget dels af EF-lovgivning om den fælles markedsordning for sukker, dels af den administration, der skulle oprettes til varetagelse af den almindelige administration af landbrugsordningerne.

Handelsministeren tiltrådte dette synspunkt, hvis konsekvens var, at de øvrige bestemmelser i lovens § 1 og §§ 10-12 blev overflødige, hvorfor hele loven foresloges ophævet med virkning fra 1. februar 1973.

Af hensyn til afviklingen af det bestående mellemværende mellem sukkerfabrikkerne og staten var det nødvendigt at opretholde lovens §§ 9 og 11, indtil det økonomiske mellemværende mellem fabrikkerne og staten er opgjort og endeligt afviklet. Af tekniske grunde skønnes dette først at kunne opgøres i forbindelse med udløbet af fabrikernes regnskabsår den 30. april 1973.